

Budaker Oszkár



1896. október 4-én Felsőlövön (ma: Oberschützen, Ausztria) született Budaker Oszkár „a gyakorlati teológia professzora”. Édesapja Budaker Károly, az ottani evangélikus Főgimnázium, majd a kőszegi evangélikus Leánygimnázium igazgatója, édesanyja Hölling Angela volt.

Kőszegi középiskolai tanulmányai után apja kívánságára katonai pályára lépett, bár már akkor a lelkészi pályát érezte hivatásának. Elvégezte a bécsújhelyi tiszti iskolát, majd katonaként iratkozott be a budapesti egyetem bölcsészeti karára, ahol magyar-német szakos tanári oklevelet szerzett. 1922-23-ban a kőszegi alsó-reáliskolában főhadnagyi rangban magyar és német nyelvet tanított, majd a soproni II. Rákóczi Ferenc katonai iskolába kapott állást. 10 évi katonai szolgálat után századosi rangban búcsúzott el a katonaságtól. 1921-ben családot alapított, felesége Holéczy Anna volt. Lelki indíttatástól hajtva, mint családapa iratkozott be 1924 őszén a soproni teológiára. Kapi Béla püspök 1927-ben avatta lelkésszé, majd rövid káplánsága után a soproni gyülekezet egyik lelkészi állásába választották, ahol 14 évig szolgált. A soproni gyülekezet akkori lelkészei, Ziermann Lajos esperes és Hanzmann Károly lelkész mellett, 32 évesen kezdte el soproni működését. Prédikációi már kezdettől fogva sokakat vonzottak a templomba. Élményt jelentett nemcsak az, amit mondott, de az is, ahogyan mondta, szinte misztikusnak tűnő átéléssel. Nem lehetett nem figyelni rá. A mondottakat élete példájával igazolta. A Segélyegylet, az Árvaház munkáját is irányította. Perselypénzek, adományok gyűjtésével támogatta a szegényeket, rászorultakat. Gondozottjai voltak az Öregek Otthonában éppúgy, mint a Győri úti kórházban. Különösen sokakat vonzottak a hétfő esti, gyülekezeti bibliaórái: értelmiségieket és gazdapolgárokat egyaránt. 1934-ben fél éven át a lipcsei egyetem hittudományi karán hallgatott előadásokat. 1942. július 25-én nevezték ki tanárnak a pécsi egyetem soproni evangélikus teológiai karára, a gyakorlati teológiai tanszékre és ezzel együtt az Evangélikus

Teológusok Otthonának igazgatója is lett. 1949. április végén ment nyugdíjba, a Hittudományi Kar megszűnése után. 1950 januárjától a soproni gyülekezet lekipásztoraént tevékenykedett.

Budaker Oszkár 1952. szeptember 8-án hunyt el Sopronban, szeptember 10-én temették el a Balfi úti temetőben. Egyik hű tanítványa – Zoltán László nyugalmazott lelkész – aki Budaker Oszkár Emlékkönyvet állított össze a tiszteletére, így írt annak előszavában: “Itt van ma is. Itt él közöttünk. Szívünkben és emlékezetünkben. Felejthetetlenül és kitörölhetetlenül. Oszlopként Isten templomában.”

Irodalom:

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2002. Sopron: Quint Reklámügynökség, 2002. 138. p.

Zoltán László: Oszlop Isten templomában: Budaker Oszkár 1896-1952. 2000.

Zoltán László: Budaker Oszkár (1896–1952) In: Soproni szemle 53.évf. 1. sz. (1999). p. 69-72.

Internet:

Protestáns Honlap. Hozzáférés módja:

<http://zope.lutheran.hu/honlapok/protestans/orvidekburgenland/felsolovo/budakeroszkar?detail=1>

Letöltés ideje: 2016. 09. 28.